

عنوان مقاله:

ادبیات و روانشناسی: بررسی داستان کوتاه گلی و من

محل انتشار:

نخستین همایش ملی ادبیات فارسی و پژوهشهای میان رشته ای (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسنده:

فاطمه ترکی - دانشجوی کارشناسی ارشد زبان و ادبیات انگلیسی دانشگاه اصفهان

خلاصه مقاله:

تلفیق ادبیات و روانشناسی می تواند بسیار سودمند باشد، بدین معنی که، آثار ادبی می توانند برای روانشناسان منبعی باشند برای درک بهتر روح، روان، و شخصیت انسان، از طرف دیگر استفاده از دست آوردهای روانشناسی، به خصوص یافته های فروید، در نقد آثار ادبی به درک بهتر این آثار کمک می کند. برای اثبات این موضوع، در این مقاله سعی بر آن خواهد شد تا نقدی روانشناسی از داستان کوتاه گلی و من (از مجموعه داستان کوتاه حضور آبی مینا) نوشته ی ناهید طباطبایی صورت گیرد. نقد روانشناسی به درک بهتر شخصیت های این داستان و رفتارشان کمک می کند و نقبی می زند به لایه های زیرین داستان. از طرف دیگر، این داستان می تواند نمونه ی خوبی باشد برای روانشناسان زیرا می توان در آن مشکلات روحی، دلایل بروز آن مشکلات، و راه حل آنها را یافت. بنابراین در این مقاله، خدمت متقابل ادبیات و روانشناسی به یکدیگر، با تحلیل داستان گلی و من شرح داده خواهد شد.

کلمات کلیدی:

ادبیات، روانشناسی، فروید، نقد ادبی، داستان کوتاه گلی و من

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/168248>

